

Column Hans Verstraaten Mercurus 2016

Beste mensen,

Hierbij mijn ode aan de bladenmaker in de vorm van een geschreven column.

Ik zat van de week in de trein en tegenover me zat een man die me nieuwsgierig maar toch ook wat wantrouwend aankeek. En ineens zei hij:

‘Zeg, was jij vroeger niet een bladenmaker?’

De manier waarop hij het zei zeg. Zoiets als: zeg, jouw smoelwerk heeft verdomd veel weg van dat signalement van gisteren in Opsporing Verzocht. Die man van die oude vrouwtjes berooft.

Voor mij zat er maar een ding op: liegen.

Ik zei, zo nonchalant mogelijk: ‘Bladenmaker? Ik? Welnee zeg. Bladenmaker, puh... Het idee alleen al.’

Godzijdank, hij liet het erbij.

Het valt niet mee zeg, in deze tijd, bladenmaker zijn. Vertel je op feestjes wat je doet – ik maak bladen – dan krijg je bijna steevast verschrikte reacties.

‘Maar hoe moet dat dan straks met de hypotheek?’

‘Oh jeetje. Kan je je op jouw leeftijd nog laten omscholen?’

En mensen op feestjes die jonger zijn dan 25 jaar, die zijn eigenlijk het ergst.

‘Bladenmaker? Wat is dat?’

Ja, het is alles bij elkaar een ronduit somber, zwart bestaan en...

Maar ho! Stop!

Wat moest dit worden? Juist: deze column moest een óde aan de bladenmaker worden. Vergeet alsjeblieft wat ik net zei. Ik begin gewoon opnieuw.

Bladenmaker, mooi beroep hoor. Misschien wel het mooiste beroep ter wereld. Nou ja, baas van Apple of Google of Facebook, dat is heel misschien nog ietsje mooier. Bovendien, laten we wel wezen, de toekomst van Timothy Cook of Larry Page of Mark Zuckerberg ziet er stukken zonniger uit dan dat van de gemiddelde bladenmaker.

Ik woon in De Betuwe, wat ik, tussen haakjes, iedereen van harte kan afraden. Ik woon nabij Geldermalsen. Daar hebben ze jaarlijks een braderie. En er zijn altijd kraampjes waarin oude, vergeten, vergane beroepen zich presenteren. Ik noem de mandenmaker, de lantaarnopsteker en niet te vergeten de strontputjesschepper. Eigenlijk is nu mijn ultieme angstvisioen: dat ik daar over een tijdje ook sta, als bladenmaker.

Veel bekijks heb ik niet, maar eindelijk, een moeder met haar dochtertje blijven stilstaan. Snel haal ik een wit papier tevoorschijn en schrijf daarop:

369 Beauty Tips!

En:

Ben jij klaar voor het winterdieet?

‘Wat doet die man, mamma?’ vraag het dochtertje.

De moeder kijkt nog eens goed naar mijn papier, fronst en antwoordt: ‘Ik heb écht geen idee. Kom, we gaan maar snel naar het biggetjeswerpen!’

Godverdomme zeg. Dit gaat weer helemaaaaal fout.
De bladenmaker, take 3.

De bladenmaker heeft zich inmiddels getransformeerd tot allesomvattend beheerder van een multimediaal content platform. Op dat platform worden ruwe blokken content pasklaar gemaakt en vervolgens verstuurd, let wel: custom made. Naar facebook, twitter, instagram en, vooruit, dat kuttige, knullige snapchat. En dan beheert die bladenmaker ook nog een stuk of 12 branded partnerships! En, oh ja, ook nog een blad. En dit allemaal op 24/7 basis hè, de users worden er totaál gek van, die worden zo bedwelmd door al die content dat ze verslaafd worden en verslaafd blijven, geweldig.

Dit is de toekomst, mensen, een hele mooie toekomst. Lekker bouwen aan je merk en godzijdank nooit meer brainstormen, want dat was stiekem toch altijd wel de nachtmerrie van de old school bladenmaker, de brainstorm. Een paar uur lang ergens op de hei de meest stomme ideeën moeten aanhoren en almaar roepen: Ja leuk, erg leuk jongens! Nu kun je tenminste lekker in je eentje storten op algoritmes en, nog geiler, op data-analyses.

Ik zit in de trein. Tegenover me zit een aantrekkelijke jonge vrouw. Ze kijkt me aan en zegt: 'Zeg, meneer, u bent toch, kom, hoe heet het ook alweer... ja, bladenmaker, toch?'

Ik laat een stilte vallen.

'Ach, mevrouw. Dat was lang, lang geleden. Ik stuur tegenwoordig een multimediaal platform aan met megacontent op 24/7 basis voorzien van de beste algoritmes money can buy en neem daarnaast met mijn brand deel aan twintig branded partnerships.'

Ze kijkt me aan. Grote ogen.

'Echt waar?' vraagt ze.

'Echt waar,' zeg ik.

Waarna ze voorzichtig vraagt, uiterst nerveus: 'Heeft u, heeft u plannen met kerstmis?'

'Nee.'

'Heeft u dan zin om met mij de kerst door te brengen?'

'Euh, dat ligt eraan,' zeg ik. 'Is het met of zonder seks?'

'Nou, wat mij betreft met, toch?'

En zo gaan we samen de kerst tegemoet, zij, neurochirurge in opleiding en in haar vrije tijd ontwerpster voor Gucci, en ik, de omnichannel platformanager, ja, master of the universe.

Mensen, ik wil maar zeggen: er is nog hoop. Ook voor jullie.